

Akasszátok föl a bankárokat . . .

A szántó-vető a határban dolgozik,
Munkája verejtéke a földre hullik.
Háta mögött a kemény föld porlik, s porzik,
Munkája nyomán a gabona hízik.
Bezzeg a bankár a fejét azon töri,
Hogy munka nélkül a sok pénzt honnan szerzi.
Az én véleményem nem változhat:
Akasszátok föl a bankárokat!

A kohónál izzad a munkás a nagy melegtől,
Szinte elalél az iszonyú hőségtől,
A nehéz munkával az acélt megedzi,
Minden erejét a munkának szenteli.
A bankár nyakkendőben ül a széken büszkén,
Gondolja magában, mi lehet a tőzsdén?
Az én véleményem nem változik:
Akasszátok fel a bankárokat!

A villamoson, buszon, metrón felnőtt és gyerek,
Állásukat féltve rohannak az emberek.
Robotolnak éjjel-nappal mint valami gépek.
A bankár a fekete audival megérkezik,
S besétál a bankba, ahol többen üdvözlik.
De a véleményemen nem változtat:
Akasszátok föl a bankárokat!

A szegény-hajdani dolgos-beteg,
Kórházba kerülve mostoha gyerek.
Igaz, hogy többé-kevésbé ellátják szegényt,
De nem teljesítik minden igényét.
A bankár – ha beteg-magánkórházba kerül,
Gondolatát is lesik, ez sok pénzbe kerül.
De a véleményemen nem változtat:
Akasszátok föl a bankárokat!

Hazánk nagy fiai: Soros és Lantos,
Bár az utóbbi már igazán nem fontos,
Elvitték az ördögök egyenest a pokolba,
Ne ártson már többet a „magyarok” szónoka!
Az előbbi él még, sanyargat bennünket,
Tönkre tesz bankot és minden egyebet.
Ő csak fokozza a régi véleményem:
Akasszátok föl a bankárokat!

A pénz nem vész el, csak gazdát cserél,
Az azonban nem mindegy, ki hogyan él.
Népek rázzuk le a banki láncot,
Háborúk helyett ropjuk a táncot.
Vörös iszap, cián nélkül éljenek a lények,
Viruljon a határ, szóljon népi ének.
Felszabadult lélekkel mondhatjuk majd akkor,
Bankárok nélkül is létezőnk mindenkor.

Istenem, szabadíts meg a bankároktól,
Az összes szörnyű ármánykodásuktól,
Mert pusztítva mindent, ellenzést nem tűrve,
Mindenki tegyen már valamit ellene.
Nem nézhetjük mindezt tétlen, keseregve,
Legyen összhangban a világ véleménye:
Szűnjön meg a bankárok uralma örökre!

Budapest, 2012. február 28.

Marosi Pál